

[Kirsten Jacobsen]

de partier, som også mener, at man skal gøre det før resten af boligsektoren. Det har jeg fuld forståelse for; det er et politisk synspunkt, de har. Når det ikke er med i Fremskridtspartiets forslag, så har det den logiske begrundelse, at Fremskridtspartiet ikke ønsker at ændre på kredsen af dem, der kan gå til et ankenævn. Det er jo i dag reguleret således, at der er såkaldt frie kommuner, og dér har vi blot ønsket at lave en parallelitet, så vi siger: Hvis kommunalbestyrelserne har besluttet, at der skal være huslejenævn i de pågældende kommuner, eller hvis reglerne for huslejenævn i øvrigt er opfyldt, så skal der ikke kun være et nævn, som omfatter den private sektor; så skal der også være et nævn, der omfatter den almennyttige sektor.

Det er begrundelsen for, at vi ikke har ladet ankenævnene udstrække over hele landet. Vi ønsker blot en parallelitet. Og det ligger naturligvis i, at Fremskridtspartiet har en anden opfattelse af, hvordan lejeloven skulle reguleres. Men det har vi overhovedet ikke taget med, fordi dette forslag kun er et spørgsmål om at skabe ligestilling.

Jeg står helt fuldstændig uforstående over for, at man anklager Fremskridtspartiet, fordi vi tager dette forslag frem fjerde gang, for da forslaget blev fremsat første gang i nær sagt samme udgave, var det inden fremsættelsen her i Folketinget blevet fremsendt til Lejernes Landsorganisation, til forbrugerorganisationerne, og begge steder fra fik vi positive meldinger. Lejernes Landsorganisation havde den samme opfattelse som den, hr. Jørgen Estrup gav udtryk for. Det eneste, man kritiserede forslaget for, var, at det ikke var udstrakt til at gælde hele landet. Og deri ligger også en politisk forskel mellem Lejernes Landsorganisations opfattelse af, hvor man skal have nævn, og så Fremskridtspartiets.

Det, jeg overhovedet ikke har nogen forståelse for, er, at de partier, som siger, at de er enige i intentionerne, og at de ønsker, at disse lejere skal have denne klageadgang, ikke i al den tid, der er gået, har akslet deres eget skind og med de forbindelser, man har til boligbevægelsen, har sørget for at skaffe lejerne den adgang. Det eneste, man har gjort, det eneste bidrag, man har ydet, er, hver gang Fremskridtspartiet tvinger denne debat ned i Folketinget, så at stille sig op og hegle Fremskridtspartiets forslag igennem.

Det havde klædt Socialdemokratiet noget bedre at lave et forslag selv, hvis det er sådan, at Socialdemokratiet virkelig mener, lejerne skal have denne beskyttelse. Ellers må vi andre altså have lov at have den opfattelse, at når Socialdemokratiet ikke gør noget som helst andet end at skælde ud, så skyldes det, at Socialdemokratiet har mere tilovers for boligbevægelsen, end de har for lejerne. Det er nemlig det, det handler om.

Det er også det, der fremgår af indlæggene i debatten. Det var jo lidt festligt her for nylig at se to indlæg i boligbevægelsens skrevne organer. Det ene var skrevet af formanden for en boligforening, som var utrolig meget imod Fremskridtspartiets forslag. Det andet var skrevet af formanden for Lejernes Landsorganisation, som dog havde så meget skam i livet, at han var nødt til at være enig, for det var han jo, da vi sendte det til høring. Men det festlige var, at personen var den samme, det var nemlig hr. Klaus Hansen, som er formand dels for Lejernes Landsorganisation, dels for det meget omtalte Lejerbo.

Det er jo ikke kun i Randers, der har været problemer. I Folketingets Boligudvalg har vi siddet og hørt på, hvordan lejere i Helsingør, gamle mennesker, overhovedet ikke har kunnet trænge igennem i de boligselskaber. Man har ikke villet høre på dem. De er gået til kommunen; dér ville man heller ikke høre på dem. De er gået til Boligministeriet. Boligministeriet har skrevet til kommunen. Og vi ved i øvrigt ikke i Boligudvalget, hvordan det er gået med den sag.

Dernæst står der jo meget andet end de to ting, som boligministeren nævnedes. Der står jo, at intentionen med forslaget er, at bortset fra de bestemmelser, der er reguleret i boligbyggeriloven, er det meningen, at nævnet skal kunne ændre ved fastsættelsen af driftsudgifterne, herunder særligt administrationsudgifterne, og hensættelserne til formål uden direkte tilknytning til ejendommen. Hvis dette forslag havde været vedtaget, havde vi haft et direkte lovforbud mod mange af de mærkværdigheder, som der opkræves husleje til, og som vi betaler boligstøtte til.

Jeg synes, det er uanstændigt. Én ting er, at man siger, man er uenig i forslaget, og at man ikke mener, at lejerne i den almennyttige boligsektor skal have nogen beskyttelse, og at